

[Søren P. Larsen.]

andre Omraader inden for Socialreformen vil kunne indføres en forenklet Administration, og jeg vil gerne stille Spørgsmaal i den Henseende under Udvalgsforhandlingen, for jeg tør jo nok sige til den højtærede Socialminister, at hvis man spørger den jævne Mand, der har den Opgave at administrere Socialloven ude omkring i Landet, om han har mærket meget til den Forenkling, der spillede en mægtig Rolle i Agitationen, for Socialreformen blev gennemført, saa vil han svare nej. Jeg har endnu ikke truffet den Mand, der har mærket til denne Forenkling, han er vanskeligere at finde end den „ukendte Mand“, som Politiet saa tit beskæftiger sig med, for han dukker dog undertiden op, men jeg har altsaa ikke truffet en eneste Kommunalmand, som har sagt: Hvilken mægtig Forenkling af hele Administrationen har vi ikke faaet!

Jeg vil føje til, at jeg tror godt, Loven kunde medføre en betydelig lempeligere Administration ude omkring, naar blot man fra Ministeriets Side, jeg havde nær sagt kunde holde Fingrene lidt mere ved sig selv. Det lyder maaske ikke saa godt at sige det, men saadan er nu Stillingen. Man er ikke altid glad for de socialministerielle Indgreb, og de har jo været legio. Det er ogsaa drøjt at komme igennem dem, naar de i skriftlig Form vælter ind til de forskellige Mænd, som har med Administrationen at gøre ude i Kommunerne. Man har undertiden kunnet høre Folk sige: Vi springer nu altid det første over og læser Konklusionen, for det er jo dér, det egentlige staar. Ethvert Forsøg, som Regeringen med Virkning vil sætte ind paa en Forenkling, skal være velkomment, for det tiltrænges i allerhøjeste Grad, ja, det er bydende nødvendigt, hvis ikke det hele skal gaa op i Papir før eller senere.

Jeg kommer saa til de foreslaaede Ændringer af Forsorgslovens §§ 305, 306 og 307, Retsvirkningerne af Kommunehjælp. Jeg maa sige, at de Ændringer, den højtærede Socialminister her foreslaar, ser lidt underlige ud. Saa vidt jeg kan forstaa, og det har den højtærede Minister jo ogsaa givet Udtryk for, er Hensigten den, at man vil lempe ved Bestemmelserne — jeg tror, den højtærede Minister selv har brugt Udtrykket „Lempelser“. Jeg vil da gerne spørge, om man da i Ministeriet har gjort den Erfaring, at det paa dette Omraade er Lempelser af Bestemmelserne, der fortrinsvis tiltrænges. Man mærker ikke meget til Erstatningskravet, Kravet om Tilbage-

betaling af modtagen Kommunehjælp, som spillede en ikke ringe Rolle forud for Lovens Vedtagelse. Jeg er bange for, at hvis Socialministeriet skulde faa de her foreslaaede Bestemmelser ført ud i det praktiske Liv, vilde de ikke vise sig at svare til de Hensigter, Ministeriet har. Forskellige Steder ser man Forsøg paa at bytte om paa Ordene i Paragrafferne, og det ser tilsyneladende meget uskyldigt ud, men jeg ved, hvor dygtig man er, naar først Ombygningen af Ordene har fundet Sted, til at faa den Mening pousseret frem, som man skal bruge. Jeg kan i saa Henseende henvise til de Noter, som den tidligere Socialminister Hr. Steincke har skrevet til Socialreformens §§ 301 og 305—307. Det er alle Pengene værd at læse disse Noter, for det var aabenbart ikke tilstrækkeligt at henvise til, hvad der stod i selve Loven; nej, man var meget dygtigere end som saa. Der staar nemlig Side 195—96 i Noterne til § 307, at Ministeriet har faaet den og den Opfattelse, og saa fortsætter daværende Minister Steincke:

„Denne Ministeriets Opfattelse be- styrkes særlig ved en Sammenligning mellem Lovens § 307 og det oprindelige Forslag til den tilsvarende Bestemmelse.“ Hvis jeg havde været Jurist, kunde jeg nok have ønsket at vide, hvorledes man egentlig kan komme til det Resultat, at skal man finde en Fortolkning frem angaaende en Lovbestemmelse og man gerne vil have den givet en bestemt Form, en bestemt Adresse, saa slaar man slet ikke ganske roligt op i den gældende Lov, men saa blader man i sine Papirer og siger: Ja, det har man oprindeligt tænkt sig at stille Forslag om, det blev ganske vist aldrig vedtaget, men det bestyrker mig i min Ret til at fortolke paa den Maade; jeg ønsker. Det er vel nok Jura, der har vasket sig! Jeg er glad for, at den nuværende højtærede Socialminister ikke er Jurist, for saa kan vi vel lettere komme paa Talefod angaaende Bestemmelserne i den Lovgivning, vi har, uden at fortabe os i Bestemmelser, der har staaet i et eller andet Forslag.

Nu ser jeg, at den højtærede Socialminister ved Forelæggelsen af sit Lovforslag har sagt, at de Ændringer vedrørende Kommunehjælpsbestemmelserne, som han stiller Forslag om, indeholder en Tilskyndelse for de understøttede til at sørge for sig selv. Det kan vi jo tiltræde, men jeg vil gerne spørge den højtærede Socialminister: hvad grunder denne kønne Opfattelse sig paa? Ministeren var i sin Fore-